

پښتانه مېر نیشایا

نیشایا

له وانه ی پاردووماندا، دیراسه تی چیرۆکی پښتانه مېر یونس مان کرد که واهولی دا له پوره ردگار پابکات. به لام، هه ول دانی پاکردن له جزووری خودا وهک نه وهیه له سببیری خۆت پابکعی. خودا له گهل یونس بوو، تهنانت له ناو سکی ماسیبه گوره که!

بو ئیستاش پلانمان وایه دهریاره ی پښتانه مېر یخوینینه وه که واه پاش کاتی یونس هات و ناوی زور به پاشی ناسراوه له نووسراوه پیرۆزه کان. نه ویش پښتانه مېر نیشایا یه که واه حهفت سه د سال پيش له دایک بوونی مه سیح ژیا. نیشایا کاهین بوو که واه نیشی بو خودا کرد له و پهرستگایه ی سلیمان بنیاتی نا له قودس. هه موو پورژ، نیشایا و کاهینه کانی تر ده بوايه قوربانی ناژهل پيشکهش به خودا بکن له سهر قوربانگا که. نه قوربانیا نه نیشاندهری نه و مه سیحه بوون که خوینی خو ی پرشت له پیناو گونا هه کانی جیهان.

بخوینینه وه چی به سهر نیشایا هات پورژیک له پورژان کاتی خه ریکی پيشکهش کردنی قوربانی بوو له پهرستگایه ی پوره ردگار. له سپاره ی نیشایا، به شی شهش نیشایا نووسیویه تی: (نیشایا ۶) ^۱ له سالی مردنی عوزیا پاشادا، پوره ردگاری خو م م بیني له سهر تهختیکي بهرز و بلند دانیشتبوو و دامینی نه و پهرستگایه ی پر کردبوو. ^۲ سهرافه کان له سهر سهری وه ستابوون، هه ریه که شهش بالیان هه بوو، به دووان پرووی خو ی داپوشی بوو، به دووان پییه کانی داپوشی بوو، به دووانیش ده فری. ^۳ نه میان بانگی نه ویانی کرد و وتی: (پیرۆزه، پیرۆزه، پیرۆزه! پوره ردگاری سوپاسالار! شکومه ندیبه که ی هه موو زهوی پر کردوه). ^۴ بناغه کانی دهرورزه کان له دهنگی بانگدر له رینه وه و ماله که پر بوو له دوو که ل. ^۵ وتم: (قور به سهرم، فه وتام! چونکه من کابرایه کی لیو گلاوم و له نیو گه لیکي لیو گلاودا نیشته جیم، و له گهل نه وهش دا چاوه کانم پاشا پوره ردگاری سوپاسالاریان بیني). ^۶ نینجا یه ک له سهرافه کان بو لام فری و پشکویه کی به دهسته وه بوو به ماشه له سهر قوربانگا که وه هه لی گرت و ^۷ به ده ممد دا ساوی و وتی: (نه وه تا نه مه به لیوت ساورا، تاوانت دامالرا و گونا ههت که فاره تی بو کرا). ^۸ نینجا گویم له دهنگی پوره ردگارم بوو، ده بفرموو: (کی بنیرم و کی بومان دهروات؟) منیش وتم: (نه وه تام، من بنیره).

بویه پوره ردگار خودا شکومه ندی و پیرۆزی خو ی ناشکرا کرد بو نیشایا و بانگی کرد بو نه وه ی وشه ی رابگه ینی به گه لی ئیسرائیل، که ده کا جوله که، و بینوسی له سپاریه کدا له پیناو سوودی نه وه کانی داهاتوو. سپاره ی نیشایا زور دریزه و بنچینه ییه و کاتمان نیه ته ماشای هه موو پیک هاته کانی بکه ین. به لام ده توانین په یامی پښتانه مېر نیشایا کورت بکه ینه وه به دوو په یامی گرنگ.

یه که م، نیشایا هه والی ناخوش به جوله که کانی ووت سه بارهت به گونا هه کانیا ن و نه و سزایه ی که شایه نی بوون.

دووه م، نیشایا مزگینی خو شی پینان دا سه بارهت به مه سیح نه وه ی ده هات جیهان تا کو سزای گونا هه کانیا ن بکیشی.

بویه، به کورتی، په یامی پښتانه مېر نیشایا نه مه یه:

(۱) هه والی ناخوش دهریاره ی گونا ه و سزاکه ی،

(۲) مزگینی خو ش دهریاره ی رزگاری دهریک که و سزای گونا ه ده داته وه له باتی گونا هباران.

با یه که م جار چن نایه تی که ته ماشا بکه ین که هه واله ناخوشه کان نیشان ده دات که خودا به نیشایای رابگه یاند، تا کو نه ویش به جوله که کان و هه موو نه وانه ی سهر زهوی رابگه ینی. له به شی یه که م، پښتانه مېر نیشایا نووسیویه تی: (نیشایا ۱) ^۲ نه ی ئاسمان گوئ بگره و نه ی زهوی گوئ شل بکه، چونکه خودا وهند قسه ده کات، کورانم گوره کرد و پیگه یاند به لام نه وان لیم یاخی بوون. ^۳ گا خاوه نه که ی خو ی دهناسیت و که ریش ناخوری خاوه نی خو ی، به لام ئیسرائیل نایناسیت، گه لی من تینا گات. ^۴ قوربه سهر نه ته وه ی گونا هبار به سهر نه وه گه له ی تاوانی قورسه توخمی به دکاران کورانی گنده لین! وازیان له پوره ردگار هینا به سووکییه وه ته ماشای

پېرۆزه‌کې ئیسرائیلیان کرد، پشتیان لږی کرد. ۱۳ چپتر پښککه‌شکراوی دانه‌وېله‌ی بږی که‌لک مه‌هینن بخوور قېزمه‌ونه بو من سه‌ره‌مانگ و شه‌مه و بانگه‌وازی کۆبوونه‌وه تاوان و شاه‌نگ گېړان پیکه‌وه، بدرگه‌ی ئه‌مه ناگرم. ۱۴ سه‌ره‌مانگه‌کانتان و جه‌ژنه دپاریکراوه‌کانتان گیانم رقی لږیانه بوون به بارگرانی بوم بیزاربوو له هه‌لگرتنی. ۱۵ کاتیک ده‌ستتان پان ده‌که‌نه‌وه چاوم لا ده‌دم له‌سرتان ته‌نانه‌ت ته‌گهر زور نوږتیش بکه‌ن من گوږی ناگرم!

به‌و شیویه پښتانه مېر ئیشایا گله‌یی له جوله‌که کرد له‌به‌ر دوو روویان. گونا‌ه‌کانیان به‌م ووشانه کورت کرده‌وه: **خودا فهرموویه‌تی: ئه‌م گه‌له به‌سه‌ر لږوان پږم لږی ده‌گریت، به‌لام دل‌ی لږم دووره... له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م گه‌له به‌دم نزیک بووه و به‌سه‌ر لږوان پږی لږی گرتم. ترسی لږم پاسپاره‌ی خه‌لکه و فېرکراون. (مه‌تا ۱۵: ۸ و ئیشایا ۲۹: ۱۲)**

له‌پاش ئه‌وه‌ی ئیشایا گله‌یی له جوله‌که‌کان کرد له‌به‌ر که‌لله په‌قییان و گونا‌ه‌باریان، ئینجا مرگینئ پږیان دا، که‌وا هیزی ئه‌وه‌ی هه‌یه که دل‌ی هه‌موو ئه‌و که‌سانه پاک بکاته‌وه که باوه‌ری پږی دینئ. له هه‌ندئ له‌و ووشه جوانانه‌ی ئیشایا نووسیویه‌ت سه‌باره‌ت به‌م مسیح که‌وا ده‌هاته جیهان بو ئه‌وه‌ی گونا‌ه‌باران پږگار بکات. نووسیویه‌تی: (ئېستا وهرن بکه‌وینه ده‌مه‌قالئ). په‌روه‌ردگار ده‌لږت، (ته‌گهر گونا‌ه‌کانتان وه‌ک سووری ئال بیت وه‌ک به‌فر سپی ده‌بیته‌وه، ته‌گهر وه‌ک قرمز سوور بیت وه‌ک خووری لږی دیت). (ئیشایا ۱: ۱۸)

(ئیشایا ۴۰) ۱ دل‌نه‌وای بکه‌ن، دل‌نه‌وای گه‌له‌که‌م بکه‌ن خوداتان ده‌فهرموویت، ۲ ده‌نگی بانگه‌دریک: (پږگای په‌روه‌ردگار له چۆله‌وانی ئاماده بکه‌ن، له بیابان پږه‌ویک بو خودامان پږک بخه‌ن. ۳ هه‌موو نشیویک به‌رزده‌بیته‌وه و هه‌موو چیا و گردیک نزم ده‌بیته‌وه. خوار راست ده‌بیته‌وه، هه‌روزیش ده‌بیت به‌ده‌شت، ۴ شکۆمه‌ندی په‌روه‌ردگار ده‌رده‌که‌ویت و هه‌موو مرؤف پیکه‌وه ده‌بینن چونکه ده‌می په‌روه‌ردگار فهرمووی). ۵ بږو سه‌ر کیویکی به‌رز ئه‌ی په‌یامبه‌ر بو سیوون، به‌هیزیوه ده‌نگت به‌رزبکه‌وه ئه‌ی په‌یامبه‌ر بو ئورشه‌لیم، به‌رزی بکه‌وه، هترسه، به‌شاره‌کانی یه‌هودا بلئ ته‌وه‌تا خوداتان! ۶ ته‌وه‌تا په‌روه‌ردگاری بالاده‌ست به‌هیزیوه دیت.

(په‌روه‌ردگار خوی نیشانه‌یه‌کتان ده‌داتئ، ته‌وه‌تا پاکیزه‌یه‌ک سکی ده‌بیت و کورپکی ده‌بیت، ناوی لږی ده‌نیت ئیمانویل — واتا: خودا له‌گه‌لمانه‌!). (ئیشایا ۷: ۱۴ و مه‌تا ۱: ۲۳)

خودا له‌پږگای پښتانه مېر ئیشایاوه لوغزیکي ئاشکرا ده‌کرد! خودا پلانی واپوو پوچی خوی بنږیته‌ ناو په‌حمی پاکیزه‌یه‌ک — ئافره‌تیک که هه‌رگیز له‌گه‌ل پیاوا نه‌نووستبئ! مسیح به‌و شیویه له‌دایک ده‌بئ و دیته جیهانه‌وه. وه‌ک ده‌زانن، مسیح باوکی زه‌مینی نه‌بوو. ئه‌و له ئاسمان بوو پږش ئه‌وه‌ی له‌دایک بیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و ووشه‌یه بوو که له سه‌ره‌تا له‌لای خودا بوو. به‌گوږه‌ی پږش بینی ئیشایا، مسیح خودایه له‌جه‌سته‌ی مرؤفا. چ راستیه‌کی جوانه، خودا، که‌وا پوچه، پلانی دانا پوچی خوی و ووشه‌ی خوی له‌ناو په‌حمی پاکیزه‌یه‌ک دانا و پاشان له‌دایک بیت و بیته جیهانه‌وه وه‌ک مندالیک! ئه‌مه ئه‌وه‌ی ئیشایا پږشینی کرد کاتئ ووتئ: (پاکیزه‌یه‌ک سکی ده‌بیت و کورپکی ده‌بیت، ناوی ده‌نیت ئیمانویل — واتا: خودا له‌گه‌لمانه‌!).

له‌به‌شی پاش ئه‌وه، ئیشایا زیاتری نووسیوه سه‌باره‌ت به‌م مسیح هاتوو. له شوینیک ده‌لږت: (ته‌و گه‌له‌ی به‌تاریکیدا ده‌رؤبشت، پووناکیه‌کی گه‌وره‌ی بینی، دانیش‌توان له‌خاکی سپه‌ری مه‌رگ پووناکی به‌سه‌ریاندا هه‌له‌هات. چونکه کورپکمان ده‌بیت کورپکمان پږی ده‌دریت... ناوی لږی ده‌نریت سه‌رسوپه‌ینهر و پراویژکار خودای به‌توانا، باوکی هه‌تاهه‌تایی میری ئاشتی!) (ئیشایا ۹: ۲، ۶) (ته‌وسا چاوی کورپه‌کان ده‌کریته‌وه و گوږی که‌په‌کان ده‌کریته‌وه. ته‌وسا شه‌ل وه‌ک ئاسک باز ده‌دات و زمانی لال هاواری خۆشی ده‌کات!) (ئیشایا ۳۵: ۵: ۶)

له‌م نایه‌تانه، ئیشایا پږشینی کرد که‌م مسیح پږزی و به‌زه‌یی خودا دینیته‌ سه‌ر زه‌وی. هه‌روه‌ها پږش بینی کرد چون مسیح ئیشی مه‌زن ده‌کات که هه‌رگیز که‌س نه‌یکردبوو، تاکو هه‌موو که‌س بزانیته که ئه‌و مسیحی پږزه که‌وا له‌لایه‌ن حزووری خوداوه هاتوووه! له‌به‌ر ئه‌وه پښتانه مېر ئیشایا نووسی که‌ناوی مسیح ده‌بئ به: سه‌رسوپه‌ینهر و پراویژکار خودای به‌توانا، باوکی هه‌تاهه‌تایی میری

ناشتی! وادیاره، ئیشایا وهک ئه خه لکه ی ئه مړو نیه که ه و ل دده دن مه سیح له هه مان ئاستی پښتانه مېرانی تر دابننن. پښتانه مېر ئیشایا شکومه ندی پزگاری دهری زانی، ئه و پزگاری دهری که له جزووری خوداوه دیت.

با به شیکی تر بخوینینه وه: به شی په نجا و سی. ئه م به شه جوانترین به شه له نئو هه موو ئه و به شانیه ی پښتانه مېر ئیشایا نووسیویه تی، له بر ئه وه ی له ناو ئه م به شدا نووسیویه تی چو ن مه سیح خوینی خو ی دهر پزئی وهک به رخی قوربانی بو ئه وه ی سزای گونا هی هه موو جیهان بکیشی. به وریایی گوی بگره له مزگینه خوشه ی خودا دای به پښتانه مېر ئیشایا، هفت سه د سال پیش کاتی مه سیح.

نوسراوی پیروز د هه رموی: (ئیشایا ۵۲) ^۱ کئی باوه پی به په یامه که مان کرد و بازووی په روه ردگار بو کئی دهر که وت؟ ^۲ وهک نه مان له به رده می دا بالای کرد وهک په گ له خاکیکی تینوودا نه وینیه ی هه یه و نه جوانی تا تماشای بکه ین و نه دیمه ن تا ئاره زووی بکه ین. ^۳ پيسوا و سووک له لایه ن خه لکه وه پیای په ژاه و شاره زای ناخوشی وهک په کییک پرووی خو ی شارد یته وه لیمان پيسوا و حیسابمان بو ی نه کرد. ^۴ به لام دهر ده کانی ئیمه ی هه لگرت، ئازاره کانمانی برد، ئیمه ش ومان زانی گورزی به رکه وتووه له لایه ن خوداوه لیی دراوه و زه لیله. ^۵ به لام ئه و له به ر اخیوونه کانمان بریندار بوو له به ر تاوانه کانمان وردوخاشکرا بوو ته می پکردنی ئاشتیمان له سه ر ئه و بوو به برینه کانی ئه و چاک بووینه وه. ^۶ هه موو وهک مه ر ویل بووین هه ریه که ملی پښتانه مېر ئیشایا گرت په روه ردگاریش هه موو تاوانه کانی ئیمه ی خسته سه ر ئه و.

^۷ زولمی لیکرا، که چی خو ی زه لیل کرد و دهمی نه کرده وه وهک به رخ بو سه برین ببردیت وهک مه ر له به رده م ئه وانه ی ده یبرنه وه بی دهنگ وو دهمی نه کرده وه. ^۸ به زولم و حوکم به سه رادان بردرا کئی باسی نه وه کانی ده کات؟ چونکه له خاکی زیندووان دا برایه وه له به ر یاخیوونی گه له که م ئه و لیی درا. ^۹ گوپی له گه ل به دکاران دانرا له گه ل هه لمه ند کاتی مردنی هه رچه نده سته مکاری نه کرد و ساخته ی له سه ر زاری نه بوو. ^{۱۰} به لام په روه ردگار مه به سستی بوو به خه م وردوخاشی بکات و ئازار بکیشیت له گه ل ئه وه ش دا په روه ردگار ژبانی کرد به وربانی تاوان، نه وه و پزگاری دریز ده بییت، به ده سستی ئه و مه به سستی په روه ردگار سه رده که ویت. ^{۱۱} به ری په نجی خو ی ده بییت تیره بییت به زانی خزمه تکاره پاستودروسته که م دادوهری بو زور که س ده کات ئه و تاوانه کانمان هه لده گریت. ^{۱۲} بو یه له گه ل گه وره کان به شی دده م له گه ل مه زنه کان ده سته که وت هه ش ده کات له به ر ئه وه ی بو مردن گیان له سه ر ده ست بوو له گه ل یاخی بووان ژمپردرا که چی گونا هی زور که سی هه لگرت و بو یاخی بووان ناویژی کرد.

ئه وه ئه وه ی که پښتانه مېر ئیشایا نووسی سه بارت به و ئازار کیشانه ی که مه سیح ده ی کیشی تاکو سزای گونا هه کانمان بداته وه. به لی، پزگاری دهر که ده بویه خوینی خو ی بریزی بو هه موو گونا هه باران تاکو خودا له گونا هه کانمان خوش بییت بی ئه وه ی له پاستودروستی خو ی دهر بچیت. له به ر ئه وه بوو ئیشایا نووسی: ^{۱۳} به لام ئه و له به ر یاخیوونه کانمان بریندار بوو له به ر تاوانه کانمان وردوخاشکرا بوو... ^{۱۴} هه موو وهک مه ر ویل بووین هه ریه که ملی پښتانه مېر ئیشایا گرت په روه ردگاریش هه موو تاوانه کانی ئیمه ی خسته سه ر ئه و. (ئیشایا ۵۲: ۵، ۶)

ئه م ئایه ته جوانه په یامه ی سپاره ی ئیشایا کورت ده کاته وه: هه والی ناخوش و مزگینی خوش.

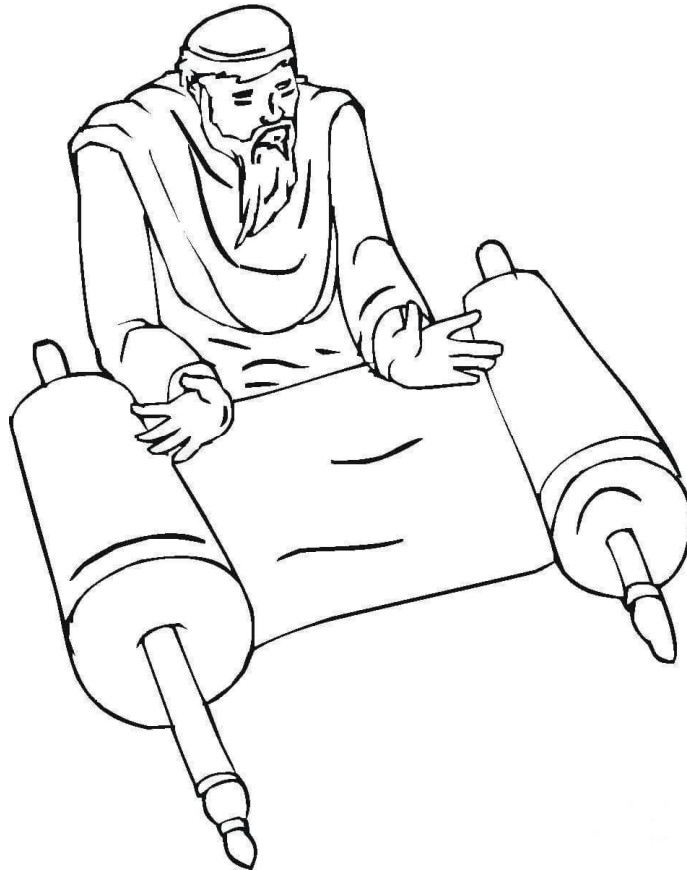
یه که م، هه واله ناخوشه که ئه وه یه که هه موومان گونا هه بارین و هیچ پښتانه کمان نیه خو مان پزگار بکه ین! له به ر ئه وه ئیشایا نووسی: (هه موو وهک مه ر ویل بووین هه ریه که ملی پښتانه مېر ئیشایا گرت.)

دووه م، مزگینی خوش ئه وه یه که خودا پلانیکي داناوه بو پزگارکردنی گونا هه باران، و ئه و پلانیه له پښتانه مېرانی و هه لسانه وه ی مه سیحه. له به ر ئه وه ئیشایا نووسی: (به لام ئه و له به ر یاخیوونه کانمان بریندار بوو له به ر تاوانه کانمان وردوخاشکرا... خودا وه ندیش هه موو تاوانه کانی ئیمه ی خسته سه ر ئه و.)

ده زانی گونا هه تان چن گه وریه به رامبه ر خودا، پیروزترین خودا؟ باوه رت به وه هه یه که مه سیح، ئه وه ی له پاکیزه یه که له دایک بوو،

(خودا له گه لماندایه) بوو؟ ده زانی بچی مه سیح ده بوايه خوینی خوی بریژی وهك بهرخی قوربانی؟
به ووردی سهرنجی نه و وشه ژیان به خشانه ی پښتانه مبر ئیشایا بده. خودا ده به وی یارمه تیت بدات تی بگی له هه موو نه و شتانه ی
ئیشایا نووسی له به شی په نجا و سی.

خودا بهرکه تدارت بکات کاتی به قولی بیر ده که نه وه له م په یامه ی په روه ردگار له ریگی پښتانه مبر ئیشایا ناردوویه تی ده که نه وه:
ئیسنا وهرن بکه وینه دهمه قالی. په روه ردگار ده لیت، (ته گهر گونا هه کانتان وهك سووری ئال بیت وهك به فر سپی ده بیتنه وه، ته گهر
وهك قرمز سوور بیت وهك خووری لی دیت!) (ئیشایا ۱: ۱۸)

گرنگترین پرسیاره کان بو ته م وانه یه:

۱. ده زانی گونا هتان چهن گه وره یه به رامبه ر خودا، پیروژترین خودا؟
۲. باوه رت به وه هه یه که مه سیح، نه وه ی له پاکیزه یه که له دایک بوو، (خودا له گه لماندایه) بوو؟
۳. ده زانی بچی مه سیح ده بوايه خوینی خوی بریژی وهك بهرخی قوربانی؟
۴. په یامی پښتانه مبر ئیشایا به کورتی دوو خال بوو، چیه؟